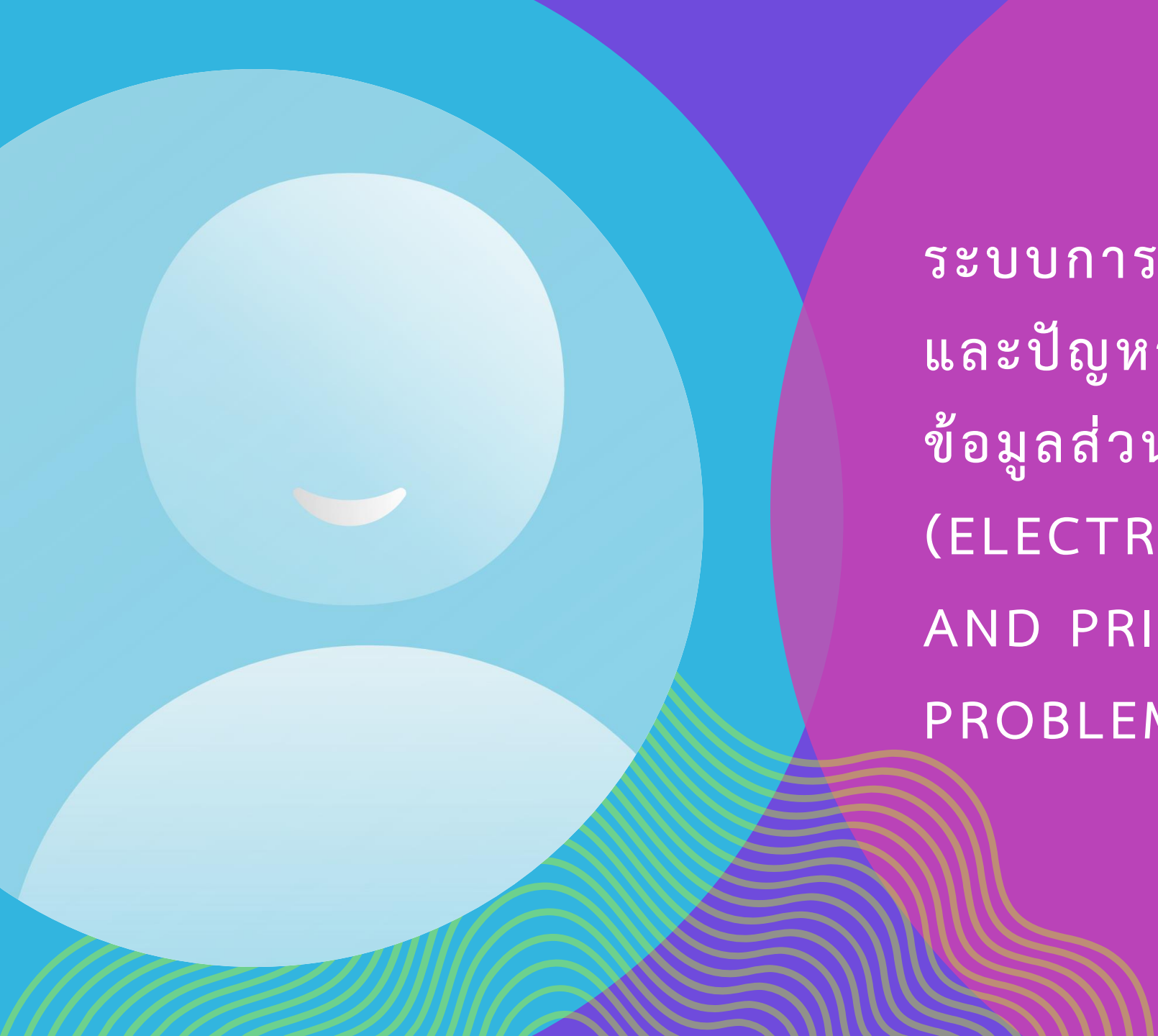

ระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์และปัญหาเกี่ยวกับการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล (ELECTRONICS-PAYMENT AND PRIVACY DATA PROBLEM)

ผลลัพธ์การเรียนรู้

- *อธิบายความหมายของระบบที่ใช้ในการชำระเงิน*
- *อธิบายการทำงานระบบการชำระเงินที่ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้*
- *อธิบายระบบการชำระโดยการเงินระหว่างประเทศได้*
- *อธิบายการปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาข้อมูลบุคคล*

เนื้อหาที่เรียน

- กิจกรรมการชำระเงิน
- ระบบชำระเงินทั่วไป
- ระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์
- ระบบพร้อมเพย์
- การชำระเงินข้ามพรมแดน
- การโอนเงินด้วยผ่านธนาคารด้วยระบบ SWIFT
- ระบบชำระเงินข้ามพรมแดนระดับบุคคล
- บริบทของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562
- ข้อมูลส่วนบุคคลตาม พ.ร.บ.
- การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- บทลงโทษตามพระราชบัญญัติ
- การชำระเงินกับ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

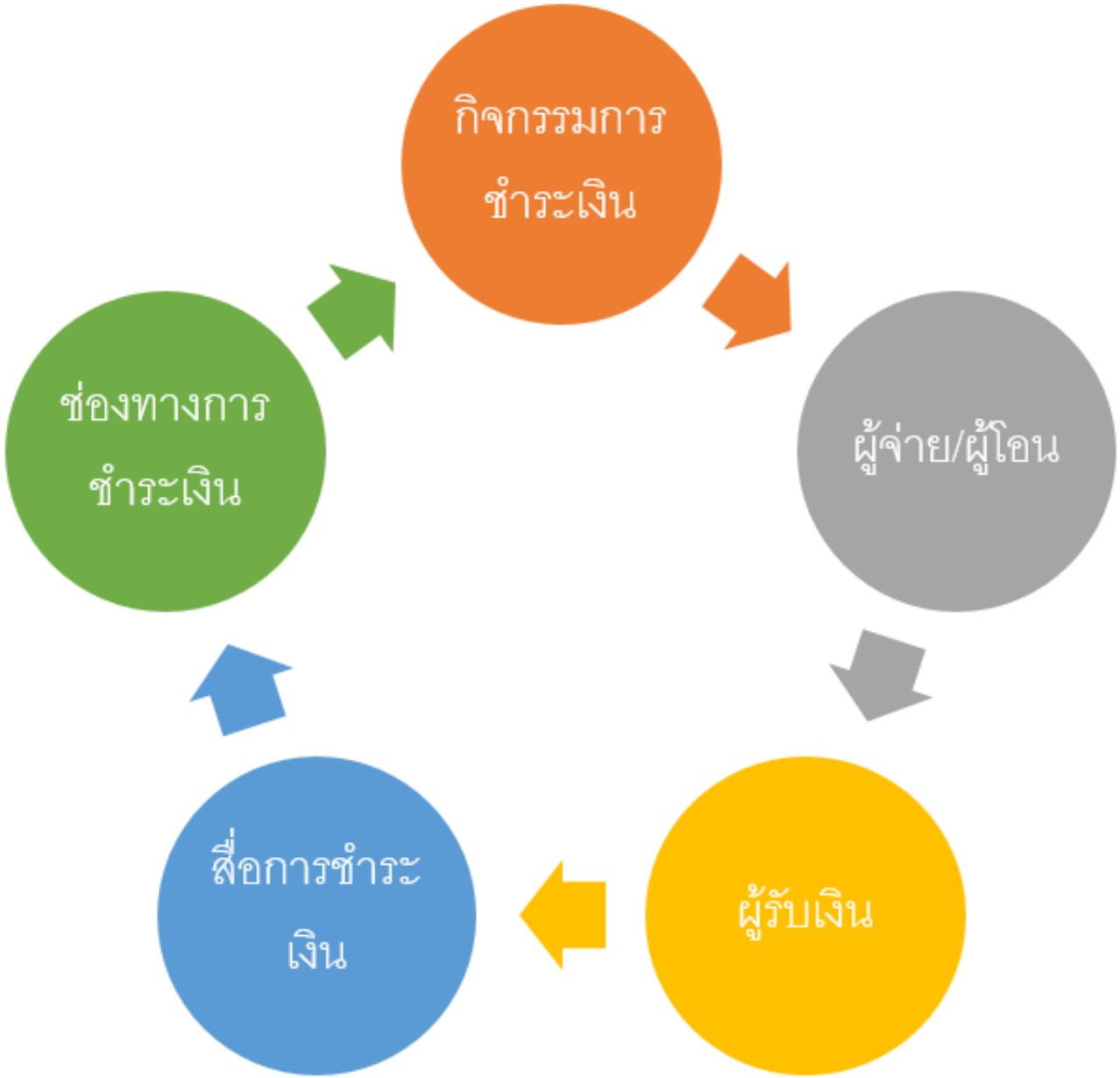

กิจกรรมการชำระเงิน

กระบวนการส่งมอบเงินเพื่อชำระเงินอันเป็นผลมาจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ระหว่าง ผู้จ่ายเงินและผู้รับเงิน ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือ องค์กร

กิจกรรมการชำระเงินอย่างง่าย

ระบบชำระเงินรูปแบบง่ายเป็นกิจกรรมของการชำระเงินที่ดำเนินการกันแบบตรงไปตางมาไม่มีความสลับซับซ้อนใด ๆ เมื่อเกิดการซื้อสินค้าผู้ซื้อก็จะใช้เงินสดที่ตนมีชำระเงินโดยวิธีการยื่นหรือจ่ายเงินให้กับผู้ขาย ส่วนผู้ขายเองก็ทำการรับชำระเงินจากผู้ซื้อ โดยการรับเงินสดนั้นมาเก็บในกระเป๋าต่างๆ ตัวอย่างของกิจกรรมที่กล่าวมา คือ รูปแบบของการซื้อขายสินค้าแบบปกติที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน

ระบบชำระเงินแบบซับซ้อน

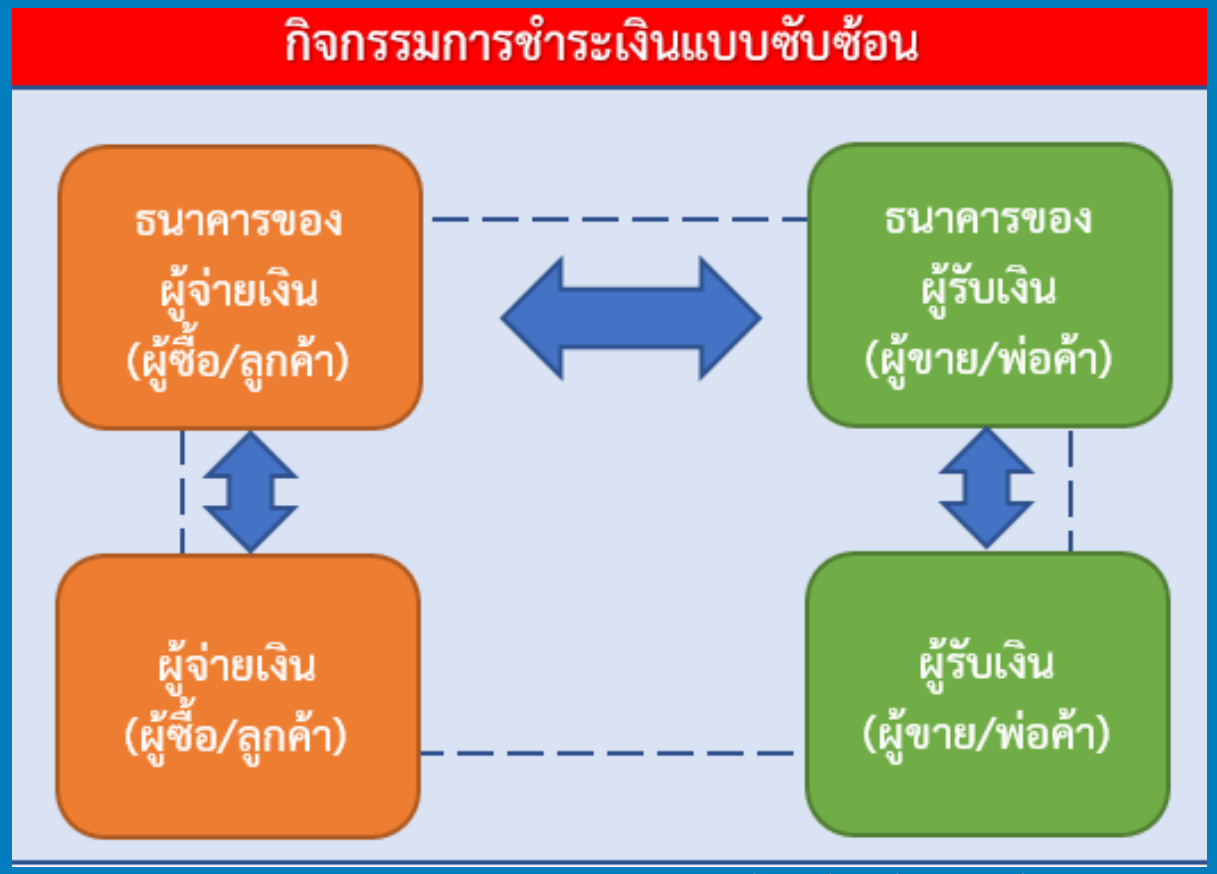

รูปแบบของการชำระเงินสามารถจะมีความซับซ้อนขึ้นได้ โดยสร้างเป็นระบบที่มีบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวข้อง เรียกบุคคลที่สามนี้ว่าเป็นคนกลาง ซึ่งคนกลางที่กล่าวส่วนมากจะเป็นสถาบันหรือหน่วยงานทางด้านการเงิน หรืออาจจะเป็นธนาคารก็ได้ คนกลางจะเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในฝั่งของผู้จ่ายเงินและผู้รับเงิน ดังนั้นทั้งผู้รับ/จ่ายเงินจึงต้องมีการติดต่อกับคนกลาง

ระบบชำระเงินทั่วไป

ระบบชำระเงินด้วยวิธีการใช้เงินสดเป็นระบบรับชำระเงินที่เกิดกับคนทั่วไปและเป็นระบบที่มีใช้งานอยู่ในชีวิตประจำวัน การชำระเงินด้วยวิธีการนี้ซึ่งเป็นการชำระเงินวิธีการแรกที่มีการใช้กันในการทำธุรกรรม การใช้เงินสดจึงเป็นวิธีการชำระเงินที่ง่ายตรงไปตามมาและสะดวก

ประโยชน์ และความเสี่ยงจากการใช้เงินสด

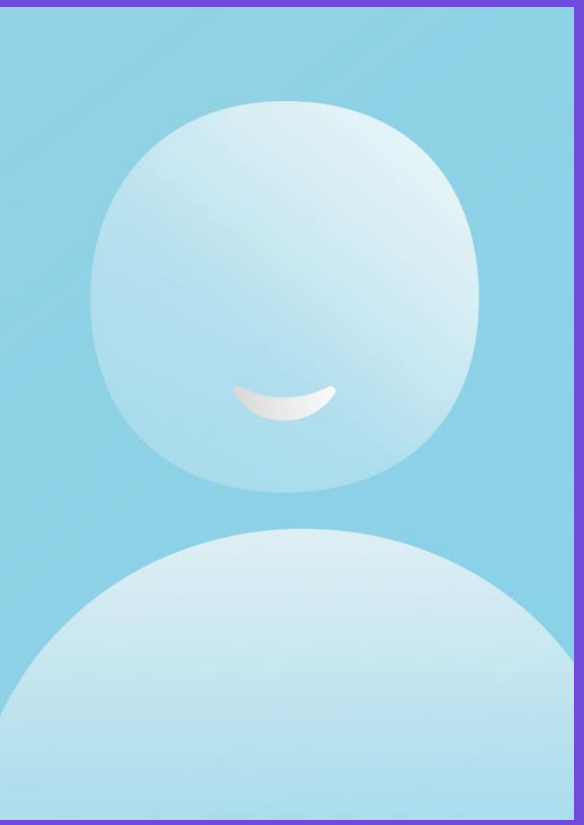

ข้อดี

1. สร้างความสะดวกให้กับผู้ใช้งาน
2. เป็นการรักษาความเป็นส่วนตัว
3. สร้างการรับรู้เรื่องของการจ่ายเงิน

ความเสี่ยง

1. การจัดหาเงินสดที่เพียงพอ
2. ความปลอดภัยต่อชีวิต
3. การสูญหายและการถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
4. ไม่สนับสนุนการทำธุรกรรมออนไลน์
5. ความเสี่ยงต่อการถูกทุจริต
6. ความโปร่งใส

กลไกพื้นฐานการชำระเงินก่อนอีเปย์เม้นท์

- ระบบเช็ค
  - เช็คเป็นวิธีการชำระเงินที่มีการนำมาใช้งานในช่วงแรกของการพัฒนาระบบชำระเงิน ต่อจากการใช้จ่ายด้วยเงิน
- ระบบการโอนเงิน
  - การโอนเงินเป็นอีกวิธีการที่มีการนำมาใช้งานต่อจากการใช้งานระบบเช็ค โดยผู้ซื้อจะต้องทำการเคลื่อนย้ายเงินโอนจากบัญชีของผู้ซื้อไปยังบัญชีของผู้ขาย
- ระบบบัตรเครดิตและเดบิต

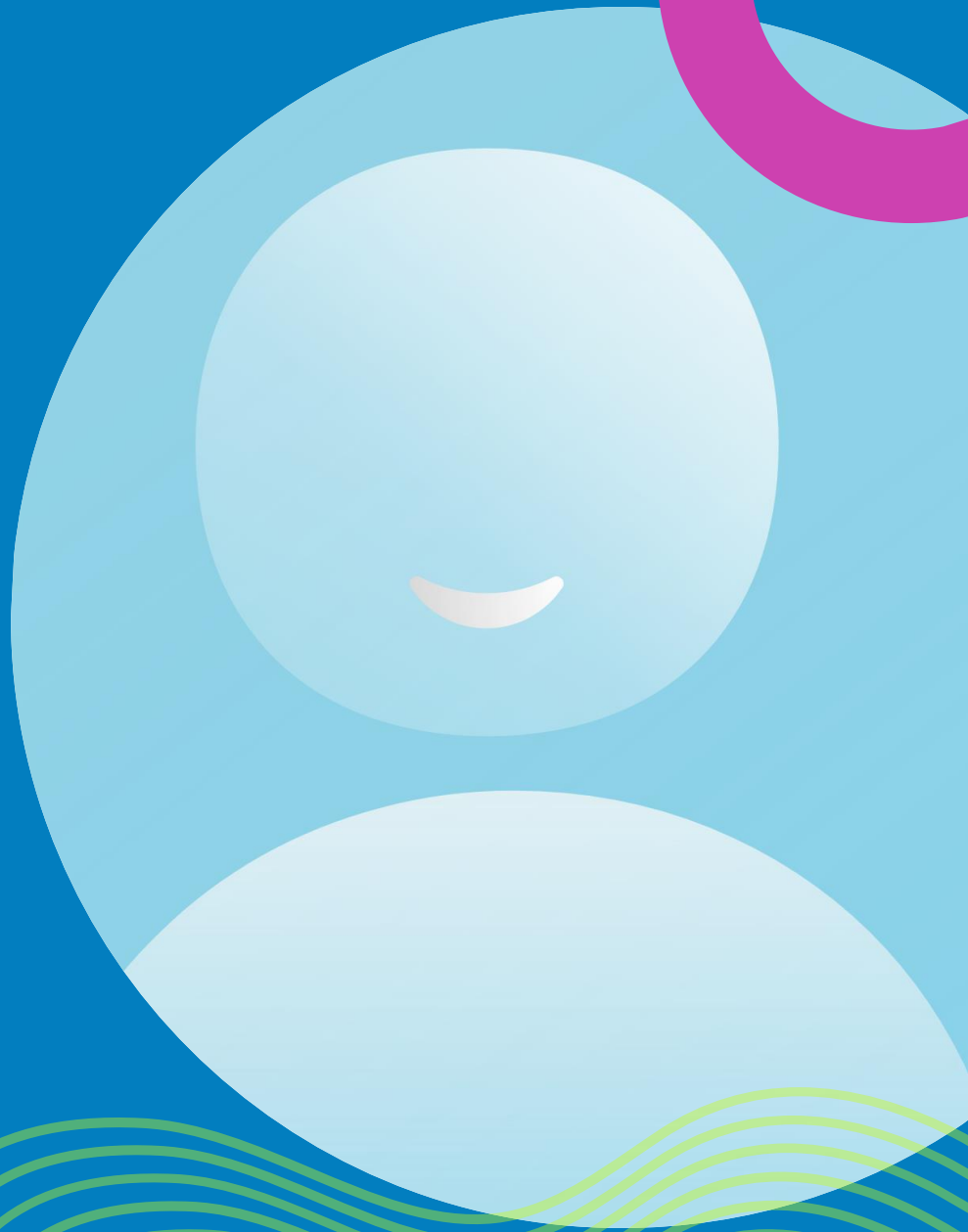

ระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์

กระบวนการชำระเงินที่เกิดขึ้นระหว่างผู้จ่ายเงินหรือผู้โอนเงินส่งผ่านไปยังผู้ขายสินค้าหรืออาจเรียกว่าผู้รับเงิน โดยการดำเนินการนี้จะเกิดขึ้นโดยผ่านสื่อกลางและช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

ประโยชน์ของระบบอีเปย์เมนต์

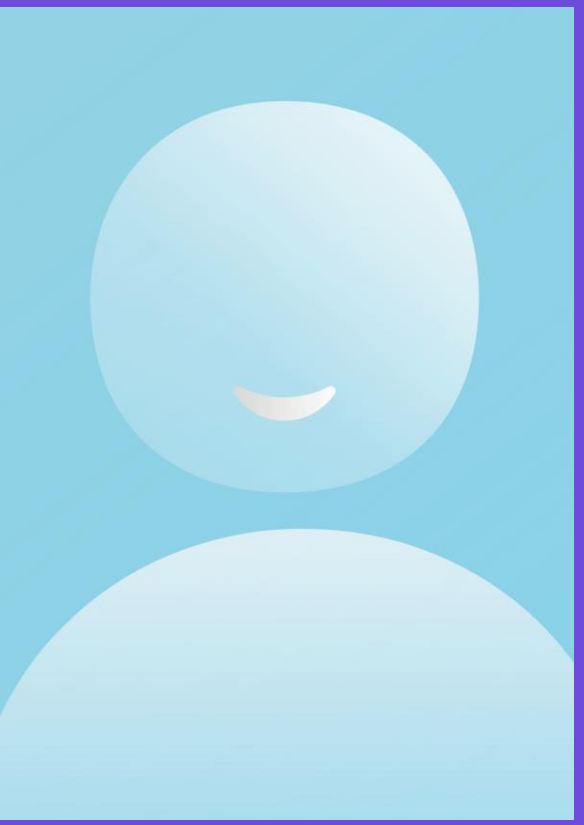

ประโยชน์ระดับบุคคล

- ความสะดวก รวดเร็ว
- ลดค่าใช้จ่าย
- เกิดความปลอดภัย
- เกิดหลักฐานของธุรกิจ
- มีทางเลือกที่หลากหลาย

ประโยชน์ระดับกิจการ

- ความสะดวก รวดเร็ว
- ลดค่าใช้จ่าย
- มีหลากหลายช่องทาง
- เพิ่มความสามารถในการให้บริการ
- ลดความผิดพลาดของพนักงาน
- ลดความเสี่ยงจากการถูกโกง
- ลดความเสี่ยงจากการถูกโจรกรรม
- ในข้อมูลในใช้ในการบริหารกิจการ

ระบบพร้อมเพย์

- นวัตกรรมทางการเงินที่สำคัญของระบบอีเพย์เมนท์ของประเทศไทย
- ส่งผลต่อรูปแบบและวิธีการการชำระเงินทำให้ระบบอีเพย์เมนท์ในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- เกิดประโยชน์ต่อระบบการเงินและสังคมในประเทศไทย
- การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่ได้ทำการสร้างประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไปในฐานะของผู้ใช้งานและต่อธุรกิจเจ้าของกิจการต่างๆ ในเรื่องการทำธุรกรรมด้านการเงิน

ลักษณะการทำงาน

- ใช้หมายเลขบัตรประชาชนหรือหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ในการระบุตัวตนของผู้ใช้งาน
- เป็นกลไกที่ทำให้ผู้ใช้ระบบสามารถทำการโอนเงินระหว่างบัญชีธนาคารหรือทำการชำระเงินค่าสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกด้วยความรวดเร็ว
- ไม่จำเป็นต้องใช้บัตรเครดิตหรือเงินสด

การโอนเงินไปต่างประเทศด้วยระบบพร้อมเพย์

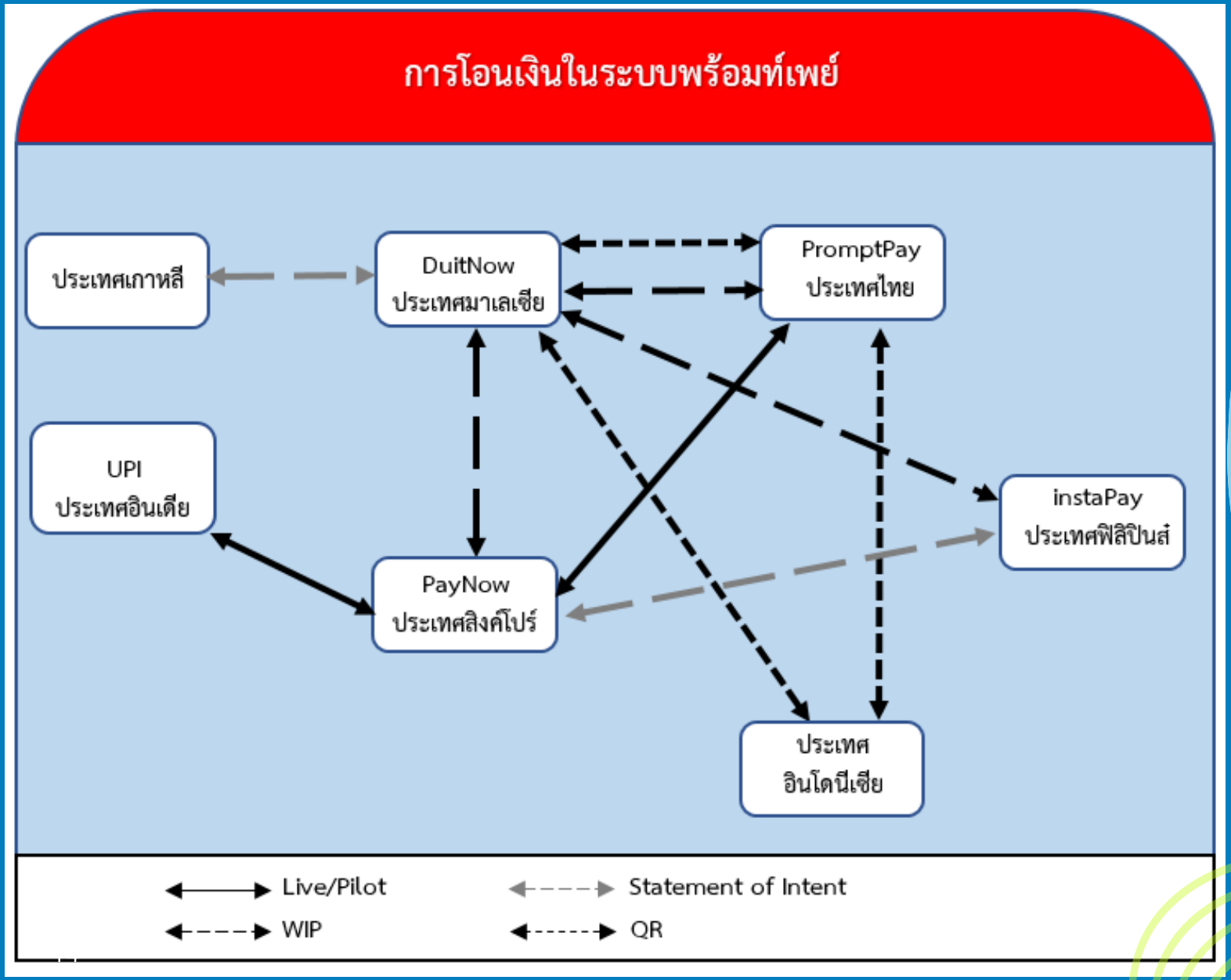

การชำระเงินข้ามพรมแดน

การทำธุรกรรมการชำระเงินระหว่างประเทศ (Cross-border payment) ให้ความหมายรวมไปถึงระบบการชำระเงินและ/หรือการโอนเงินระหว่างประเทศ ระบบชำระเงินข้ามพรมแดนได้รับการพัฒนาอย่างตลอดและต่อเนื่อง โดยกำหนดเป้าหมายในการช่วยลดอุปสรรคในเรื่องของต้นทุนค่าใช้จ่ายและต้นทุนด้านเวลาที่จำเป็นต้องเพื่อทำธุรกรรม

ลักษณะของการชำระเงินข้ามพรมแดน

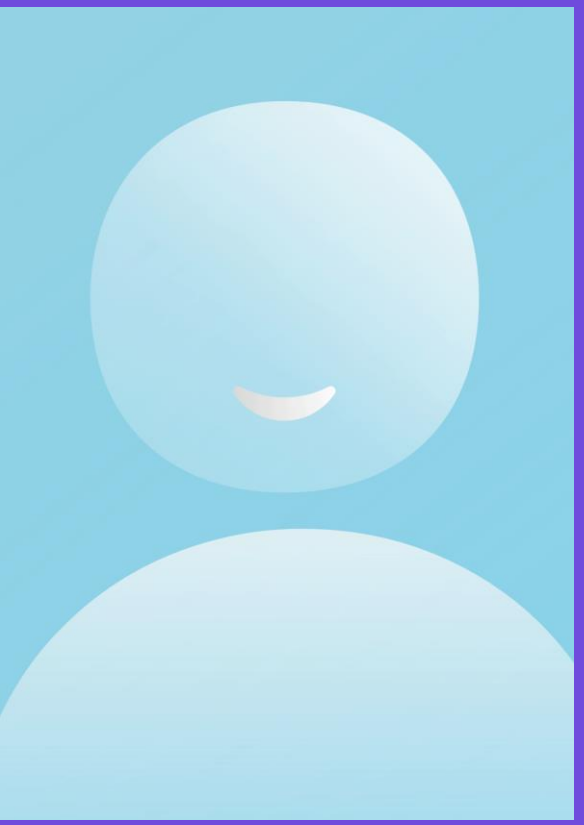

1.ธุรกรรมการชำระเงินระหว่างประเทศ หมายถึง ทำการชำระเงินค่าสินค้าและบริการในต่างประเทศผ่านช่องทางต่างๆ เช่น คิวอาร์โคด โดยลูกค้าสามารถใช้โปรแกรมประยุกต์ที่ติดตั้งไว้บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ของธนาคารที่ลูกค้าใช้บริการอยู่ ทำการอ่านรหัสคิวอาร์โคดของร้านค้าในต่างประเทศ ทั้งร้านค้าที่ขายสินค้าปกติทั่วไป และร้านค้าออนไลน์เพื่อทำการชำระค่าสินค้าและบริการ

2. ธุรกรรมการโอนเงินระหว่างประเทศ คือ การโอนเงินจากจากประเทศต้นทางของผู้โอนไปยังประเทศปลายทางของผู้รับโอน ตัวอย่างเช่น การที่แรงงานที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศโอนเงินกลับมายังประเทศบ้านเกิดของแรงงานคนนั้น หรืออาจเป็นการโอนเงินเพื่อใช้ในการทำธุรกิจผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่ การโอนเงินผ่านระบบพร้อมเพย์จากประเทศไทยไปยังประเทศสิงคโปร์ โดยใช้เพียงหมายเลขโทรศัพท์เท่านั้น

การโอนเงินด้วยผ่านธนาคารด้วยระบบ SWIFT

การโอนเงินด้วยระบบธนาคาร โดยดำเนินการผ่านระบบสื่อสารทางไกลด้านการเงินระหว่างธนาคารของสังคมโลก (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication: SWIFT)

ภาษาที่ใช้ในระบบสวิฟท์

ระบบสวิฟท์ การระบุตัวตนของธนาคาร (Bank Identifier Code: BIC) เรียกสั้น ๆ ว่า SWIFT code เป็นรูปแบบมาตรฐานของการโอนเงินระหว่างประเทศ ประกอบด้วย

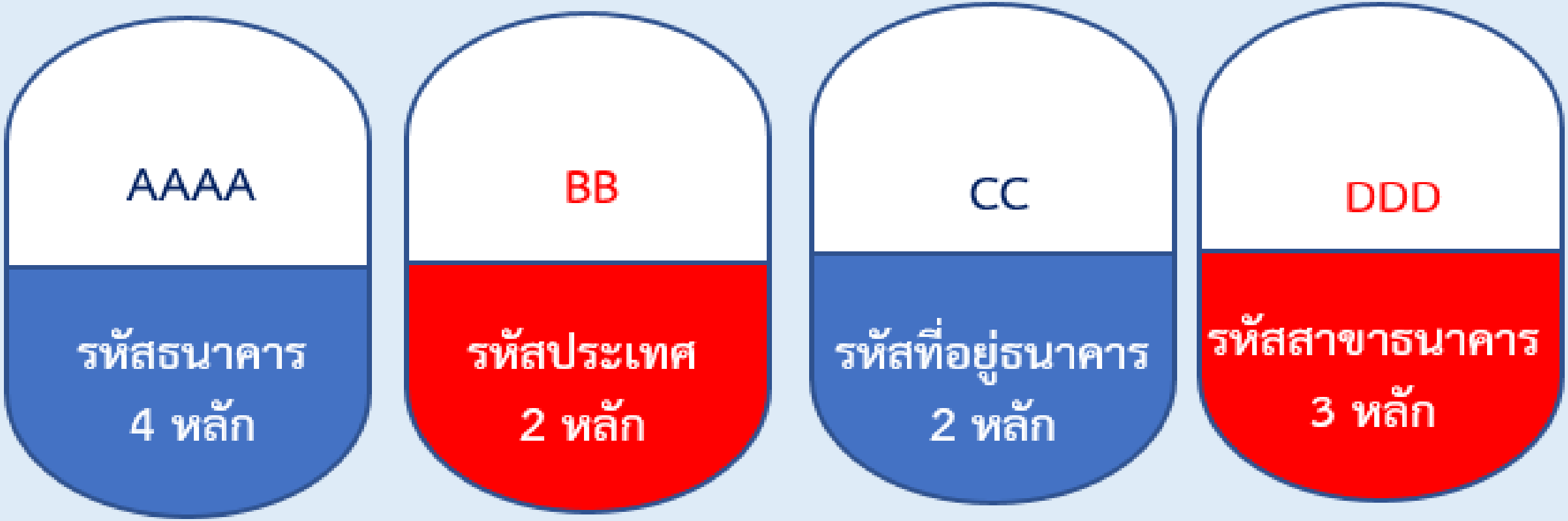

ตัวอย่างการทำงานของระบบสวิฟท์ในการโอนเงินระหว่างประเทศ

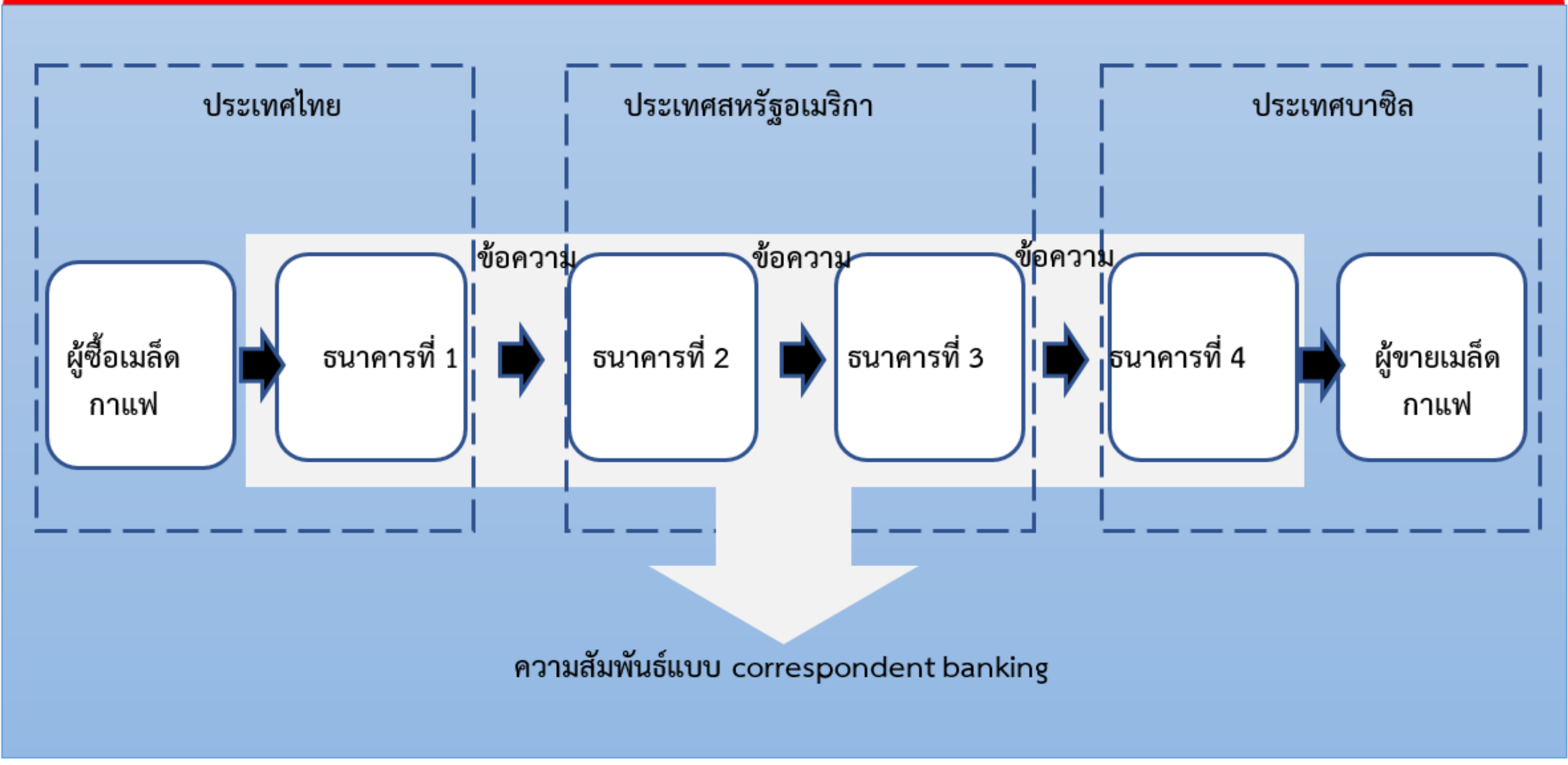

ระบบชำระเงินข้ามพรมแดนระดับบุคคล

ภายใต้สถานการณ์โลกปัจจุบันที่ไร้ซึ่งพรมแดน ระบบอินเทอร์เน็ตได้แพร่กระจายไปทุกตำแหน่งแห่งที่ทั่วทุกมุมโลก การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งเสริมให้ในปัจจุบันการทำธุรกรรมข้ามพรมแดนระบบบุคคลกลายเป็นเรื่องสะดวกไม่ว่าใครก็สามารถทำได้ สาเหตุสำคัญที่เอื้อต่อการดำเนินการอาจเป็นเพราะอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีต่างๆ ที่สอดรับกับการทำธุรกรรมข้ามพรมแดนระดับบุคคล

Alipay

truemoney

บริบทของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562

จากสถานการณ์ของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อสร้างผลร้ายต่อบุคคลอื่น ๆ ทำให้ประเทศไทยได้มีการออกกฎหมาย ชื่อ "พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล"

ลักษณะของกฎหมาย

วัตถุประสงค์ “พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลภายนอกและกำหนดเงื่อนไขสำคัญที่ใช้ในการดำเนินการกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุมไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิของบุคคลนั้น”

ขอบเขตของกฎหมาย “พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้กำหนดข้อบังคับและเงื่อนไขในการใช้และการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลรวมถึงได้ดำเนินการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ใช้ข้อมูลโดยจะต้องสอดคล้องกับหลักการของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล”

หลักการของคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นหลักการเพื่อรับรองว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการคุ้มครองให้ได้รับความปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา ข้อมูลจะไม่สามารถนำไปเผยแพร่หรือใช้งานได้หากยังไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล นอกจากนี้ยังมีการกำหนดข้อบังคับเพื่อปกป้องสิทธิของบุคคลในการตรวจสอบ แก้ไข หรือลบข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง”

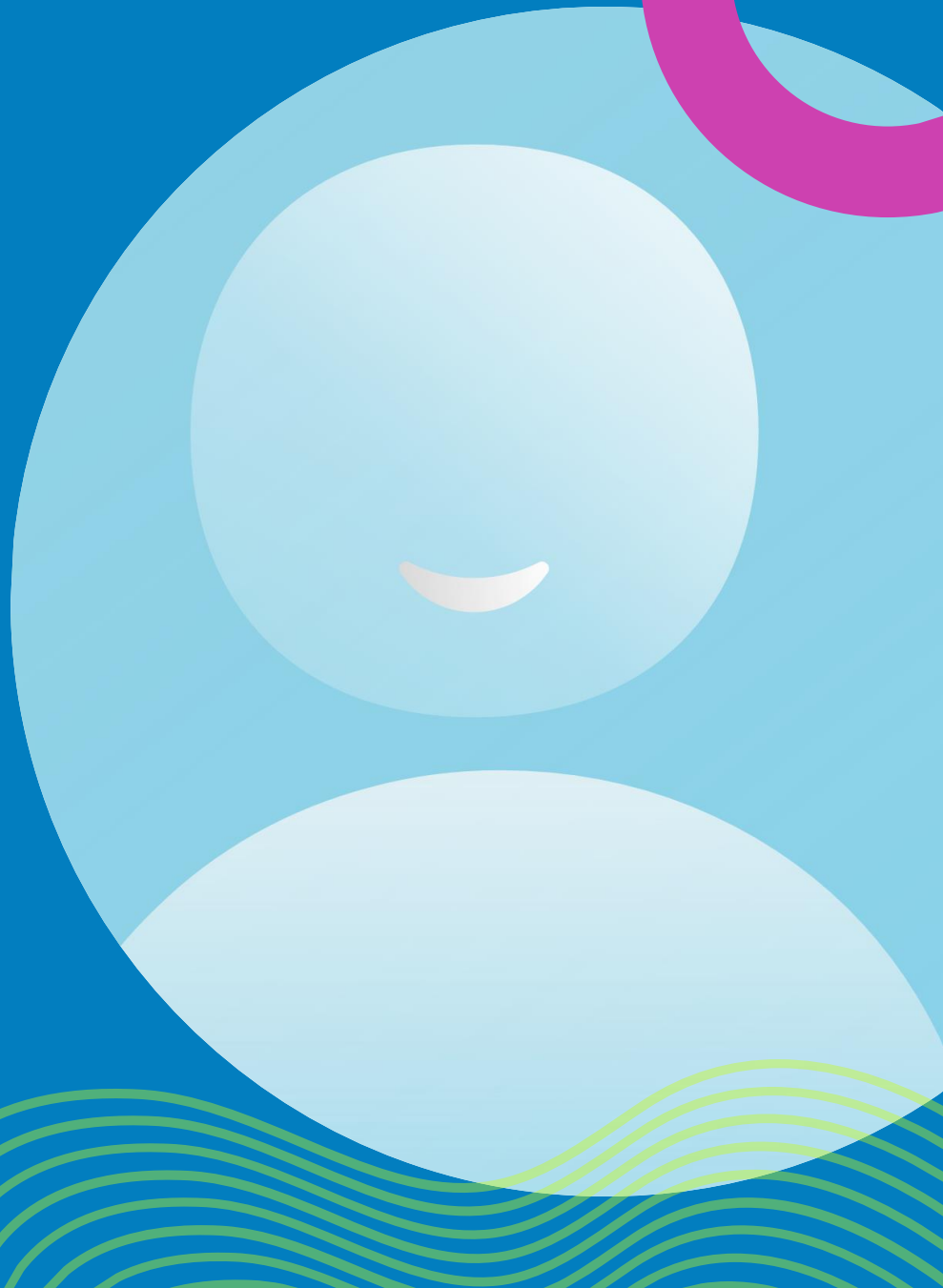

ลักษณะของกฎหมาย (ต่อ)

สิทธิของเจ้าของข้อมูล ตาม พ.ร.บ.ระบุให้ “เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง สามารถร้องขอให้ทำการแก้ไขและ/หรือลบข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ รวมทั้งมีสิทธิในการเพิ่มเติมข้อมูลเข้าไปในระบบได้อีกด้วย”

หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูล ตาม พ.ร.บ.ระบุให้ “ผู้ควบคุมข้อมูลมีหน้าที่ในการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้ได้รับความปลอดภัย และทำการป้องกันไม่ให้ข้อมูลนั้นถูกเข้าถึงโดยบุคคลที่ไม่มีสิทธิ์ รวมทั้งต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดไว้ในพ.ร.บ.”

การทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ร.บ.กำหนดให้ “มีการจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้น โดยมีบทบาทหน้าที่ในการพิจารณาคำร้องเรียนของเจ้าของข้อมูล และให้คำแนะนำหรือวิธีการปฏิบัติแก่เจ้าของข้อมูลในกรณีที่เกิดมีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล”

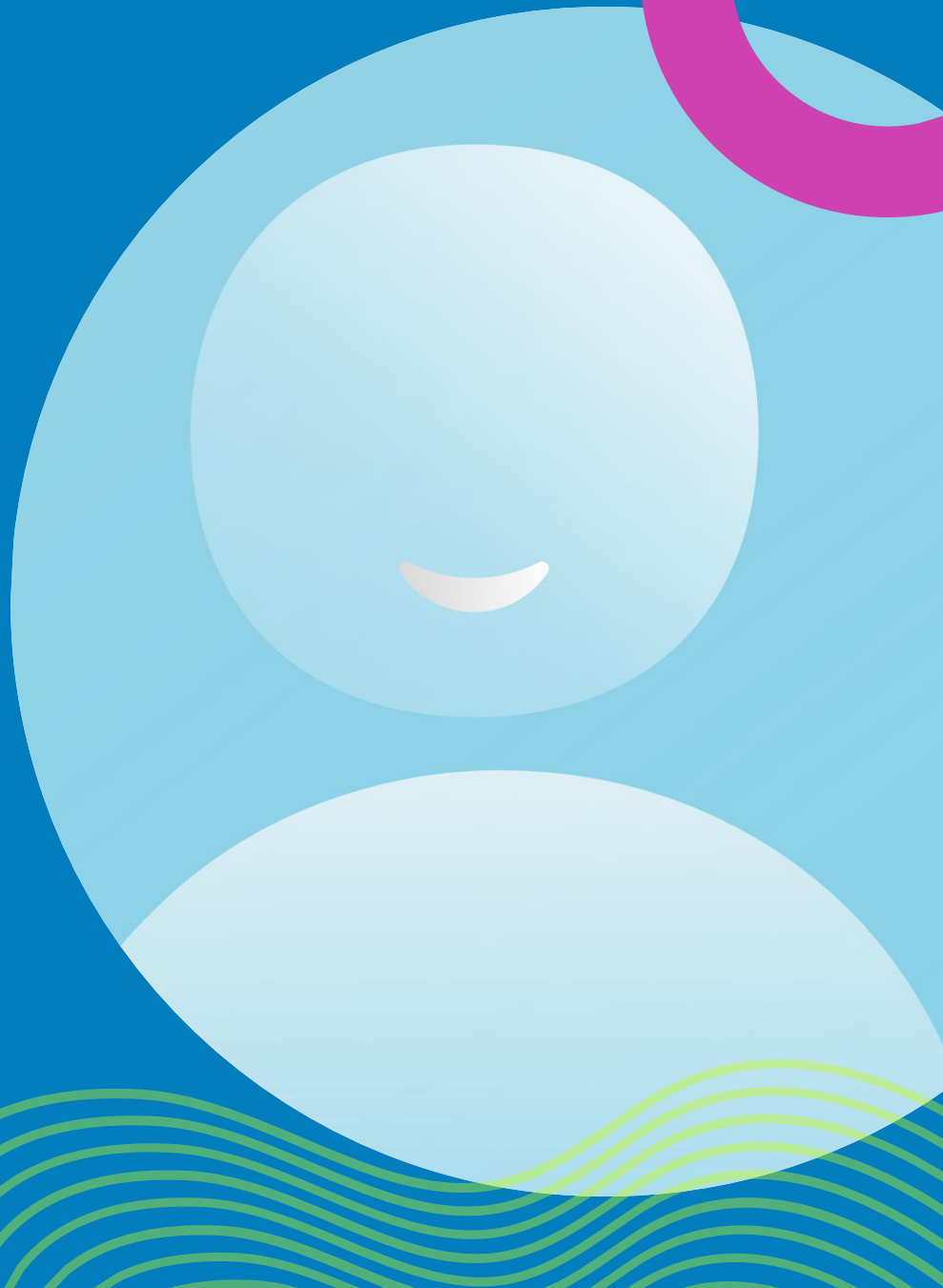

ข้อมูลส่วนบุคคลตาม พ.ร.บ.

ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) คือ ข้อมูลใดๆ ที่สามารถถูกนำมาใช้ในการระบุตัวตนของบุคคลคนใดคนหนึ่งได้

ตัวอย่างของข้อมูลส่วนบุคคล

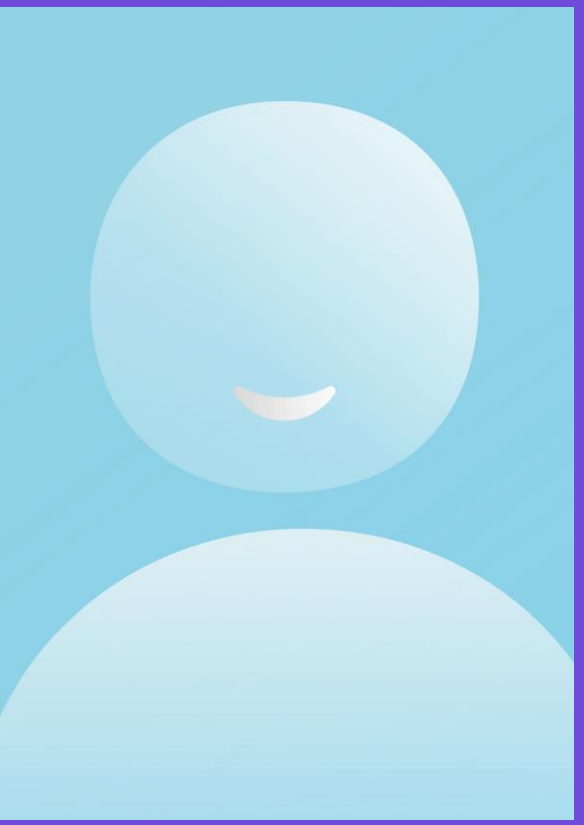

1. ใช้ระบุในทางตรง

- ชื่อ-นามสกุล รวมถึงชื่อเล่น หรือชื่อที่ใช้ในการเรียกขานแบบอื่น ๆ
- หมายเลขประจำตัวประชาชน, หมายเลขหนังสือเดินทาง, หมายเลขบัตรประกันสังคม, หมายเลขใบอนุญาตขับขี่, หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี (ซึ่งปัจจุบันนี้หากเป็นผู้มีรายได้รายบุคคลก็จะใช้หมายเลขบัตรประจำตัวประชาขน)
- เลขบัญชีธนาคารที่เปิดไว้กับธนาคารต่าง ๆ , หมายเลขบัตรเครดิต
- ภาพสำเนาบัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรอื่น ๆ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวอย่างของข้อมูลส่วนบุคคล

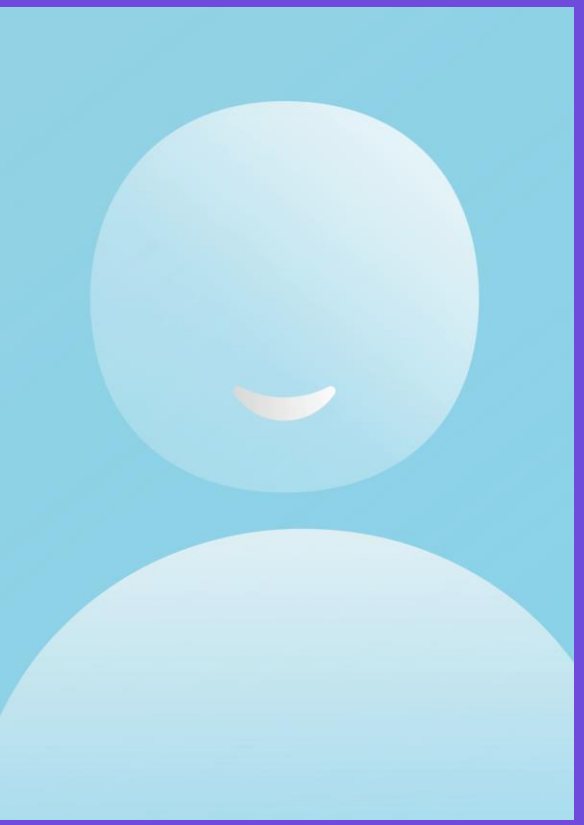

2. ใช้ระบุในทางอ้อม

- ข้อมูลที่อยู่ตามบัตรประจำตัวประชาชน, ที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล),
- ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ระบุทรัพย์สินของบุคคลได้ เช่น ทะเบียนรถยนต์, โฉนดที่ดิน
- ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้เพื่อเชื่อมโยงไปยังข้อมูลข้างต้นได้ เช่น วันเกิด สถานที่เกิด
- ข้อมูลหมายเลขอ้างอิงที่ถูกเก็บไว้ในรูปแบบของไมโครฟิล์ม
- ข้อมูลที่เกิดจากการประเมินผลการทำงานหรือข้อมูลความเห็นของนายจ้างที่มีต่อการทำงานของลูกจ้าง
- รายการบันทึกกิจกรรมต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น แฟ้มเก็บสถานะการใช้งานการสื่อสาร (log file)
- ข้อมูลอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้เพื่อทำการค้นหาข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและ/หรือสื่อสังคมออนไลน์ประเภทอื่นๆ

ตัวอย่างที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล

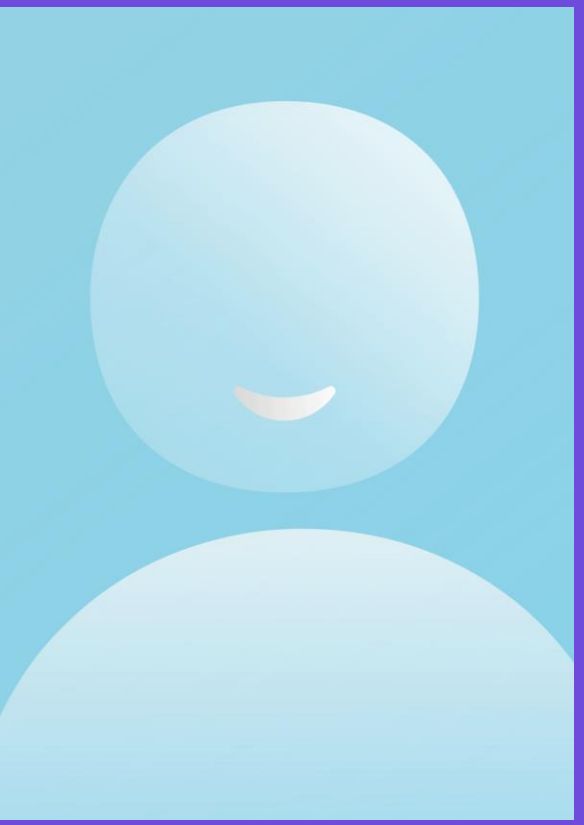

1. เลขทะเบียนบริษัทที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์
2. ข้อมูลสำหรับการติดต่อทางธุรกิจที่ไม่ได้ระบุเจาะจงถึงตัวบุคคล เช่น หมายเลขโทรศัพท์หรือแฟกซ์ที่ทำงาน ที่อยู่สำนักงาน อีเมลที่ใช้ในการทำงาน อีเมลของบริษัท เช่น info@company.com เป็นต้น
3. ข้อมูลที่ไม่บ่งชี้หรือข้อมูลนิรนาม (Anonymous Data) หรือข้อมูลแฝง (Pseudonymous Data) ข้อมูลเหล่านี้หมายถึงข้อมูลหรือชุดข้อมูลที่มีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้โดยการใช้วิธีการและเทคนิค
4. ข้อมูลของผู้เสียชีวิตไปแล้ว

ข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหว

ข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหว (Sensitive Personal Data) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลประเภทที่ได้ถูกกล่าวถึงในพ.ร.บ. ฉบับนี้ว่าเป็นข้อมูลกลุ่มที่สอง โดยข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนตัวของใครคนใดคนหนึ่ง และเป็นข้อมูลที่อ่อนไหวเป็นข้อมูลที่มีความเสี่ยงต่อการที่จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม พ.ร.บ.จึงได้กำหนดให้การดำเนินการกับข้อมูลเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวังมากเป็นพิเศษ

ตัวอย่างข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหว

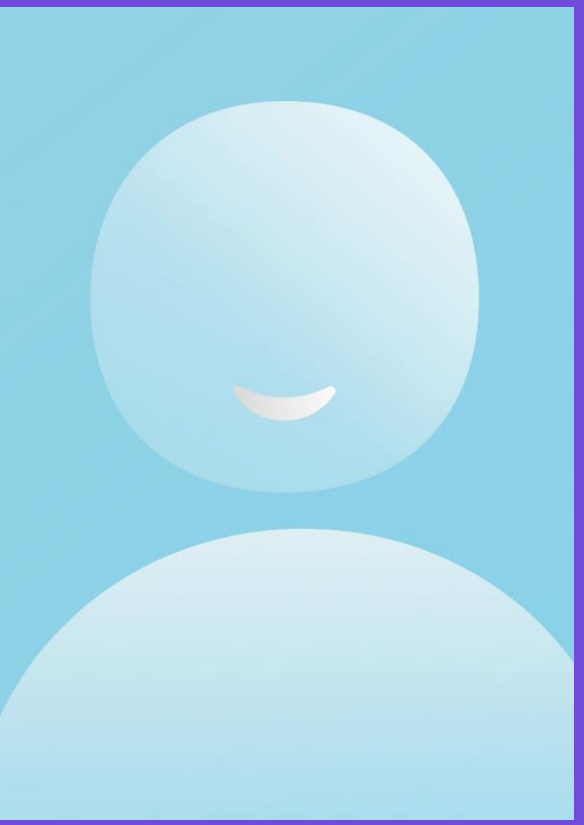

ข้อมูลส่วนบุคคลที่จำแนกได้ว่าเป็นข้อมูลที่อ่อนไหว ได้แก่ “เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือข้อมูลสุขภาพจิต ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ”

ข้อมูลอีกหนึ่งชุดที่จัดว่าเป็นข้อมูลที่อ่อนไหว คือ “ข้อมูลทางด้านชีวภาพ (Biometric) ของบุคคล เช่น ภาพใบหน้า ลายนิ้วมือ ฟิล์มเอ๊กซเรย์ ข้อมูลจากการอ่านภาพม่านตา ข้อมูลอัตลักษณ์เสียง ข้อมูลทางด้านพันธุกรรม”

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

ข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่จำเป็นต้องขอรับคำยินยอมจากผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน

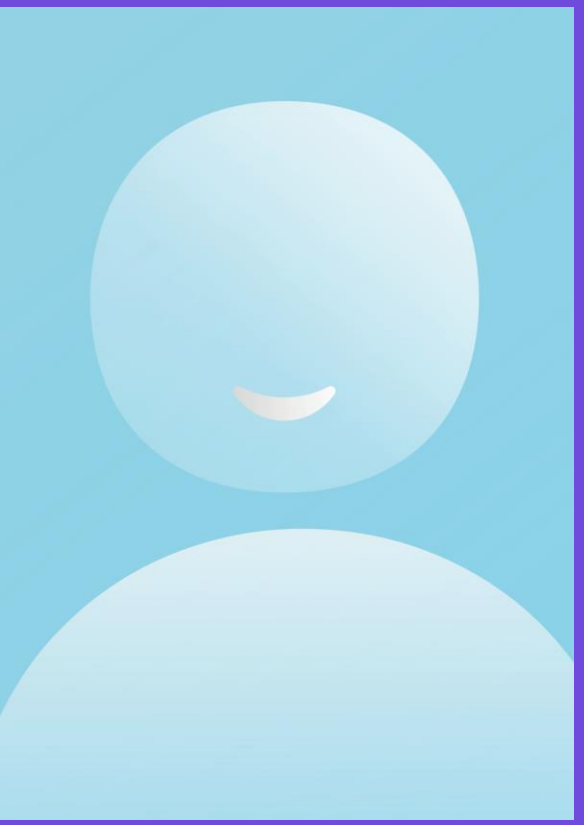

1. การนำข้อมูลที่จัดเก็บไว้มาดำเนินการจัดทำเป็นเอกสารด้านประวัติศาสตร์ หรือจดหมายเหตุเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อสาธารณะ
2. การนำข้อมูลที่จัดเก็บไว้มาใช้เพื่อป้องกันหรือระงับเหตุที่จะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูล
3. ข้อมูลที่มีความจำเป็นเพื่อนำไปประกอบสิทธิที่สามารถเรียกร้องตามกฎหมายบัญญัติไว้ การดำเนินการตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย
4. จำเป็นต้องนำข้อมูลที่จัดเก็บมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
5. จำเป็นต้องใช้ข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินกิจกรรมตามกฎหมาย ที่กำหนดให้ต้องมีการคุ้มครองอย่างเหมาะสม
6. ข้อมูลดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติตามกฎหมาย
7. หากข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมอย่างชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

บทลงโทษตามพระราชบัญญัติ

บทลงโทษที่ปรากฏอยู่ใน พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งได้สามรูปแบบได้แก่ โทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และโทษทางปกครอง

การกำหนดโทษ

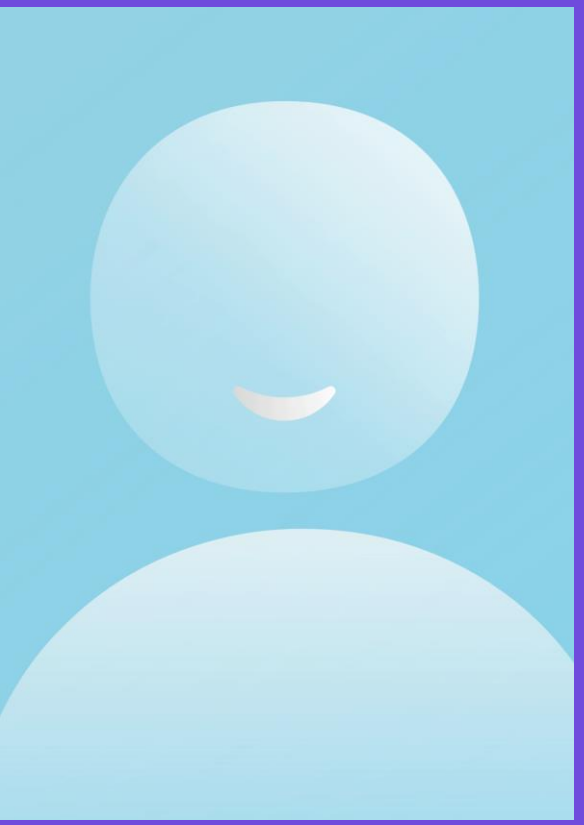

1. โทษทางแพ่ง เป็นการกำหนดบทลงโทษให้ผู้ละเมิดจะต้องทำการชดใช้เป็นค่าสินไหมทดแทนกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง โดยเป็นการจ่ายค่าสินไหมให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำที่เป็นการละเมิด

2. โทษทางอาญาจะมีทั้งโทษจำและปรับ โดยโทษจำคุกจะลงโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 1 ปี ส่วนค่าปรับ ปรับเป็นจำนนเงินได้ไม่เกิน 1 ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. โทษปกครอง จะเป็นโทษปรับ โดยมีโทษปรับตั้งแต่การปรับเป็นเงินมูลค่า 1 ล้านบาท จนถึงขั้นสูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาท ซึ่งโทษปรับสูงสุด มูลค่า 5 ล้านบาทนี้จะเป็นกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่ปฏิบัติตาม PDPA

การชำระเงินกับ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

กล่าวได้ว่าการชำระเงินเป็นหนึ่งในบริบทที่มีความสำคัญต่อ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สาเหตุจากในระหว่างขั้นตอนที่ต้องการดำเนินการตามกระบวนการชำระเงินจะต้องมีการรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชำระเงิน ข้อมูลการเงิน การชำระเงิน หรือข้อมูลทางการเงินอื่น ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ

ปัญหาของการคุ้มครองข้อมูลที่อาจจะเกิดขึ้นในกระบวนการชำระเงิน

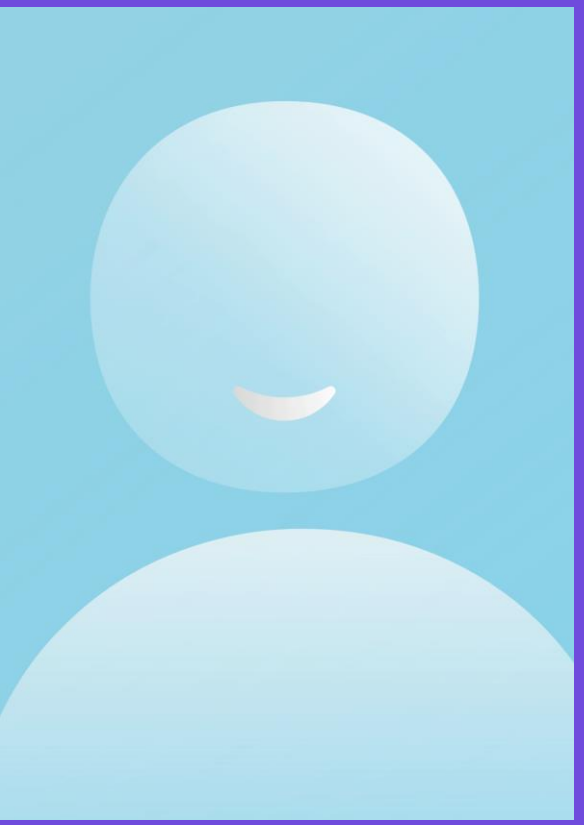

- **การรั่วไหลของข้อมูล** ข้อมูลการเงินมีความลับและสำคัญมาก หากมีการรั่วไหลของข้อมูลอาจเสียหายหรือถูกนำไปใช้โดยไม่ถูกต้องซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- **การเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย** หากมีการเข้าถึงข้อมูลการเงินโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความเสี่ยงที่ข้อมูลจะถูกนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น การปลอมแปลงข้อมูล การหลอกลวง หรือการโจมตีด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล
- **การใช้ข้อมูลการเงินโดยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์** ผู้ควบคุมข้อมูลหรือบุคคลที่มีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลการเงินอาจนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจและการละเมิดสิทธิของบุคคล
- **การเก็บรวบรวมข้อมูลการเงินโดยไม่เป็นไปตามกฎหมาย** การเก็บรวบรวมข้อมูลการเงินโดยไม่เป็นไปตามกฎหมายอาจผิดกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจเสียหายทั้งทางระบบกฎหมายและช่องทางการตลาดขององค์กร

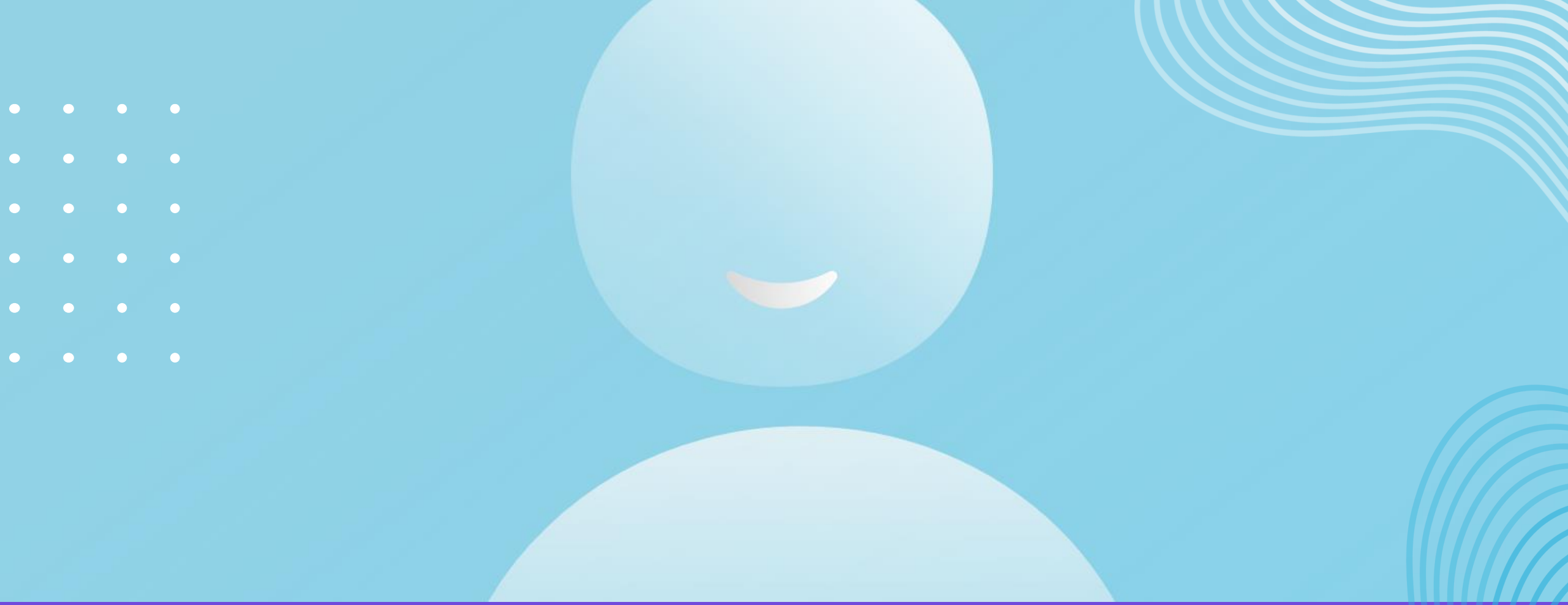

Q&A

Please fill out our post-meeting survey